

acció catalana

setmanari nacionalista

d'esquerra

EDITORIAL

Una veu republicana

Talment com un oasi acollidor i fresquívol en els sorrals calents dels tròpics, la veu republicaníssima i honrada de Manuel Azaña ha ressonat en el desert d'indiferentisme de la vida pública nacional, i el tò acusatori de les seves paraules indignades; els retrets violents pel falsejament i l'incompliment dels preceptes constitucionals per part del govern Lerroux, mal anomenat republicà, el qual, vergonyosament lligat de peus i mans, es lliura impúdic a les dretes cavernàries, a canvi de que elles, condescendents, procurin satisfer els apetits insaciabls de comanament de la colla monàrquico-lerrouxera; i la vibrant apel·lació als sentiments liberals i esquerristes de les masses ciutadanes per tal de mantenir i consolidar amb tota integritat l'esperit nou d'una Espanya nova, culta i civilitzada, si bé ha estat escoltat amb la més complerta indiferència per l'actual govern-desgovernador ha fet tremolar d'emoció el cor de tot el poble espanyol, demòcrata i republicà.

Contra el perill d'una dictadura feixista, aniquiladora de tota mena de llibertats, oposa Manuel Azaña, la força del règim democràtic, regit per homes serens, austers, enèrgics i justos; contra el perill d'una revolta proletària, l'establiment immediat d'un règim més equitatiu de justícia social que dongui ample compliment a les ànsies redemptores de l'explotat, el levant-lo a la categoria d'home lliure; contra l'amenaça de la reacció, estretament unida per a la defensa d'uns interessos mesquins i d'uns privilegis absurds, clama l'ex-president del Consell de Ministres per l'unió de totes les esquerres republicanes pel triomf i consolidació d'uns ideals.

No pot pas ésser desoïda la veu sincera de Manuel Azaña, ni pot ésser menyspreada l'intenció nobilíssima que ha inspirat aquesta crida al republicanisme espanyol. La gravetat de les circumstàncies; el perill imminent que per la pau, per el règim i l'esdevenidor polític, signifiquen les provocacions diàries dels somnia-truites feixistes, alentades o almenys comportades pels governants pseudo-republicans, feien necessari que una veu autoritzada dongués el crit d'alerta, i l'home emotivament fred, abrandadament serè que és l'ex-ministre de la Guerra, l'ha donada.

Ara ens toca a nosaltres respondre i a complir cada u amb el seu deure.

Allò que en diuen *Diari de Girona* publicava fa uns quants dies, la protesta que la Junta directiva d'allò altre que en diuen Centre Catalanista ha tramès al Sr. Conseller de Governació de la Generalitat per les «coaccions i tota mena d'atropells de que foren víctimes una infinitat de ciutadans gironins el 14 de Gener».

No serem pas nosaltres els que ens entretindrem a demostrar la falsetat de les acusacions que els plumífers lliguers han llençat canallescament contra els homes d'esquerra des de la premsa i en el document de referència. Tenim encara la pell molt fina per a no discutir amb subjectes de tan baixa qualitat, capaços de qualsevol infàmia. Deixem que sia el representant mateix de Lliga Catalana el que enruni l'artifici acusatori dels seus correligionaris amb l'afirmació feta davant la Junta del Cens en la sessió d'escrutini quan manifestava llealment que les eleccions de Girona havien estat un espill de legalitat, entel·lat solament pel robo-

ri de l'acta de la secció tercera del districte primer.

I sigui així mateix el jutge que enten en l'afer de l'acta desapareguda, si creu que pugui ésser una pista segura, el que uns senyors anunciessin amb bastanta anticipació (segons el document de referència) al Sr. Comissari d'ordre públic, que s'anava a cometre un robatori. Com ho sabien els al·ludits senyors...? Perquè aquesta seguretat...? Es que... Senyor jutge: vegi si li convé.

Del demés que diuen en el document no volem pas mantenir-hi diàleg. Seria donar-los-hi una bel·ligerància que no han de tenir, ni es mereixen.

Uns homes honrats romanen tancafs a la presó per uns petits incidents electorals.

A March se li obren les portes de presidí; a Calvo Sotelo i Benjumea se li obriran les fronteres. I tots tres ocuparan els escons de diputat.

On és la justícia?

Catalans!!

Un grup de ripollesos, catalans de cor, amics i companys del jovincell Francesc Català i Serra, mort a Bèlgica durant el seu exili, degudament autoritzats pels pares i família de l'esmentat difunt, té l'honor d'adreçar-se a tots els ciutadans de Catalunya manifestant els següents extrems: Set anys ha que jauen a la hospitalària Brussel·les les despulles mortals del catalaníssim Francesc Català i Serra.

«... En Francesc Català reposa en terres de Bèlgica amb aquell repòs que no coneix terme, però espera. Espera, que, un dia, el durem a Catalunya, satisfent-li en mort allò que ell anhelà i no pogué satisfer en vida.

Així li prometerem els seus companys i aqueixes promeses que revesteixen tot el caràcter de sagrades, no pot mancar-hi.

Catalunya ha assolit quelcom de tot allò que constituïa l'ideal del dissortat heroi.

Ja amb més o menys plenitud, segons l'altesa de mira i determinats avantatges, cada ciutadà pot reconstruir la seva llar i la pròpia personalitat amb les característiques peculiars de la terra nostrada, però l'abans tranquil·la, tant com avui austera, casa pairal ripollesa on fou inculcat l'esperit de catalanitat del PRIMER SOLDAT VOLUNTARI CAIGUT PER CATALUNYA, si bé és veritat que té la satisfacció d'haver donat a la pàtria tot ço que se li pot oferir, sofreix, en canvi, l'agut flagell que ha creat la perdurable absència de l'ésser estimat.

La digníssima casa Català de Ripoll, conseqüent en tots els actes de la seva vida ha estat el refugi de l'alta muntanya on els perseguits per la justa causa de Catalunya trobaven justa i cordial hospitalitat. Els senyors Macià, Ventura Gassol i d'altres que regeixen avui els destins de Catalunya ens aturaran de mentir. Per tant, davant d'aquestes valors de llei generosament sacrificades per la llibertat dels catalans, el grup de ripollesos que a sota signen, demana a tots els pobles i entitats de Catalunya i a cada ciutadà en particular, una petita dàdiva per tal de poder traslladar les despulles de l'abnegat Francesc Català i Serra al cementiri del seu poble nadiu, lloc en el qual, segons la suma de pessetes que s'aconsegueixi de la pública subscripció oberta per virtut del present manifest

serà construïda una tomba digna del malaurat patriota i no menys mereixedora de la noblesa que ens caracteritza.

¡Catalans! Per la satisfacció de la família Català de Ripoll, per agraïment i admiració al petit heroi, per estimul dels que vindran, per la dignitat de Catalunya, subscriuiu-vos. No permeteu que les estimades despulles del vertader amic de la nostra terra, restin ja més temps al cementiri de Brussel·les.

Què dirien les futures generacions...? Què pensarien avui els que llegissin la inscripció d'aquella tomba, si s'assabentessin que a sota les pedres de la qual, més o menys pulides; més o menys ornamentades, hi jauen abandonades les despulles del noble ripollès...?

Creieu possible una oració davant la desagradable impressió que produeix a l'ànim la desídia o incúria d'un país en el compliment dels seus deures sagrats?

Tothom qui visiti aquell lloc i tingui esment de l'existència de les venerables cendres, caurà forçosament en expressar la seva condolença, poc més o menys amb paraules com aquestes: **Què hi feu aquí... Que no us hi volen a la Pàtria...?**

Ripoll, 12 d'octubre de 1933.

Marian Font. Ramon Clos, Frederic Toralles. Pere Ferrés.

Pels donatius adreçar-se a ACCIÓ CIUTADANA, c/ Carme, 12 - Girona.

En la Junta general ordinària que cejbrà el Centre Catalanista de Girona i comarques, s'acordà per aclamació una proposició presentada per un grup de socis, en la qual es concedí la presidència honorària de la Societat a l'il·lustre Francisquet Cambó, creador del famós i popular Anarquista de Terrassa.

Com que per a no trencar el costum històric, no hi hagué cap discrepància en aquest acord, ens agradaria de saber el que pensa d'això la flamant Jovenut Catalanista (?) de l'esmentat Centre que presideix En Manel Xiberta-suara elevat a la categoria de màrtir d'ençà de les passades eleccions municipals - ja que no volem creure que estigui en el seu ànim el voler jugar amb dos jocs de cartes, i que per tant voldran manifestar públicament la seva posició respecte si estan identificats amb l'acord de referència, o bé si fent costat als pronois de les jovenuts lligueres de Barcelona volen la «jubilació» immediata del fracassat capítol, juntament amb la dels demés savis de la seva quinta que anunciaren un triomf a les passades eleccions municipals a Barcelona per més de 10.000 vots, i resultaren derrotats per 30.000.....

Converses

—No diguis, que el diumenge passat l'Esquerra féu un ridícul...

—Ridícul? Perquè?

—Tu diràs... Això d'organitzar una manifestació i quan arriba el moment suspendre-la per manca de coratge, no diu gaire al seu favor...

—I tú creus que no es feu per això que dius?

—Evidentment...

—Home, no siguis il·lús. No creus que en el fet d'haver-se suspès la manifestació hi puguin influir motius de molt més pes que els que barroerament has dit i continua dient la gent simplista?

—Francament, no puc capir quins poden ésser...

—Bé, permet-me de preguntar-te: Creus que els elements integrants de l'Aliança obrera que diumenge passat organitzaven pel seu compte una altra manifestació, el punt de sortida de la qual era la plaça de la Independència, els animava cap propòsit digne de lloança?

—Suposo que demanar l'alliberament dels presos, és un propòsit d'aquests, no?

—Sí, indubtablement... però estàs segur que era això el que es proposaven? No sospites que hi podés haver un altre mòbil?

—Caram, bé deien que eren aquests els motius que els impel·lia a fer la manifestació...

—Aparentment sí, eren aquests, però en el seu interior els animava la malèvola intenció de posar en un mal pas al Partit Republicà Federal Nacionalista de les comarques gironines, adherit a Esquerra Republicana de Catalunya, fent enfrontar-lo a una autoritat del mateix Partit que representa al Govern del nostre Poble, que nosaltres mateixos ens donàrem...

—Vols dir...això fóra monstruós!

—Monstruós, criminal i tot el que vulguis, però és així. O sinó, a què hauria vingut, l'interès evidentíssim

—que els delatà—d'incitar a la multitud assistent a l'acte que es celebrava al Centre d'Unió Republicana per a què s'organitzés la manifestació, pesi a que l'assemblea hagués acordat per aclamació la suspensió de la mateixa, amb motiu de no haver-la autoritzat el Comissari d'Ordre Públic? Lògicament el que havien de fer, era manifestar-se ells, si tantes ganes en tenien...

—Clar, això és el que devien fer.

—Però no ho feren, signe evident de que no era aquest el seu propòsit.

—Ah, ara començo a veure-ho una mica clar. Així el que ells volien era el desprestigi de l'Esquerra, no?

—Exacte. I per això, en veure que la multitud congregada al Centre, no els feia cabal, se les composaren de manera que l'opinió gironina podés titllar de covards i mancats de coratge als representants i individus del Comitè del nostre Partit, simulant un inici de manifestació que es va dissoldre al sol gest que feren els guàrdies de desembeinar llurs sabres.

—Ja era un bon plan, ja.

—I tant... fins i tot era digne d'haver-se forjat al cervell il·lustríssim del més destacat electorer de Lliga Catalana.

—Sincerament, creia que el Bloc Obrer i Camperol i la Unió Socialista de Catalunya eren dos Partits de molta serietat, però després d'això...

—Sí, això és el que tothom es pensava, però no hi haurà cap més remei que convenir que entre ells i la Lliga, en procediments, no hi va cap diferència.

—Ara m'explico les protestes que en aixecar-se a parlar el Diputat Amadeu Aragai en el Teatre Municipal, li etzibaren.

—Si home, això havia d'ésser la puntilla. Sortosament, tothom s'adonà de qui eren els interruptors, i les contraprotectes es generalitzaren, fent callar als elements pertorbadors.

Breviari

La Lliga amb un fet que els honora i els posa al seu lloc, han votat l'amnistia d'en Calvo Sotelo, ex-Ministre de Finances de la Dictadura.

On és l'honradesa política i la catalanitat d'aquesta gent?

☉

No us sembla que comença a fer-se sospitosa la... casualitat de les indisposicions del «caudillo radical» cada vegada que es fa necessari el plantejament d'algun debat polític?

De continuar així li pronostiquem una ràpida successió en el cabdillatge

☉

El govern Lerroix amnistia a traïdors, monàrquics i contrabandistes com Calvo Sotelo, Benjumea i Marc.

Què espera per deixar en llibertat als nostres companys, presos per fets merament electorals?

☉

«Ens sentim orgullosos de la nostra història ciutadana, és clar, perquè Lliga Regionalista, és en realitat la que ha instaurat el sufragi femení no solament a Catalunya sinó a tot Espanya» — paraules del Sr. Ventosa Calvell, pronunciades al míting celebrat el diumenge dia 4 al Pompeia

Mira per on ens surt ara la Lliga! Ja diu bé l'adagi que mai hauria de morir la vella, puix sempre aprendria coses noves.

☉

Vistes les detencions i els empresonaments vergonyants fets per causes purament electorals i a més a més les resolucions condemnatòries exagerades, no podem menys que demanar la dimissió del Fiscal i del President de l'Audiència.

☉

Sr. Comissari de la Generalitat de Catalunya:

Les nenes residents a la Casa d'Assistència Social, reben encara l'ensenyament, als tres anys de República, per mitjà de religioses que no posseeixen tan sols ni el títol professional que deuen tenir segons preveu la Constitució.

—Ja... ja... Mira, que encara no sé avenir-me dels procediments emprats per aquests dos partits que pomposament es diuen d'avançada

—Això servirà d'escarment als que encara es van fiant de qui solament sap dir impropis de la política... i a la vegada haurà estat una lliçó pels dos partits de referència!

No seria possible Sr. Puig Pujades, d'esmenar aquesta deficiència, fent que mestresses competents suplissin a les actuals monges, probablement no prou ben preparades per a exercir aquest importantíssim comès?

Coneixent com coneixem a l Sr. Delegat del Govern de Catalunya, no ens és gens difícil preveure per a molt aviat la reparació que preconcintem.

☉

A la sortida del míting de la Federació dels Treballadors de la Terra, que es celebrà el prop passat diumenge, uns individus—militants del Bloc Obrer i Camperol—pregonaven a la porta del Teatre Municipal el seu òrgan oficial Adelante, amb el subtítol de "periòdic del front únic".

Oi que sembla inverosímil?

Doncs si teniu en compte que ho fan així per despistar i... enganyar pagesos, bé massa que ho comprendreu.

☉

I ara que parlem d'aquest míting, bó serà fer ressaltar la «valentia» d'uns quants menors irresponsables que ocupaven una llotja del pati, en interrompre amb crits i insults grossers—molt en consonància amb llurs persones—al Diputat al Parlament espanyol Amadeu Aragai, creient que els terrassans assistents a la reunió els secundarien en la bronca... però una vegada més la vessaren, puix des del moment en què aconseguí fer ús de la paraula l'orador, el nombrós públic que omplenava el Teatre no deixà un sol moment d'aplaudir-lo sorollosament, en senyal de desagravi.

Està vist que a aquests elements pertorbadors de l'ordre públic, els persegueix la negra; primerament fracassen amb el parany que tenien preparat a l'Esquerra amb motiu de la manifestació, i després, a la tarda, en lloc d'assentiment a les seves protestes troben dures increpacions a la seva conducta indecorosa.

Decididament, juguen amb mala sort...

☉

El Govern de Catalunya ha acordat amb molt d'encert fer pagar als capellans l'impost de solteria.

Ens hem assabentat que els senyors de Lliga Catalana, com a protesta d'aquest decret, estan organitzant varis actes en pro dels seus "tan sagrats interessos".

☉

Respectuosament cridem l'atenció al President de la Comissió de cultura del nostre Ajuntament sobre el fet de què en el Col·legi de la Mercè no s'ensenyi la nostra parla als infants que hi concorren.

Causes?

Creiem veure-les degut a que la direcció de l'esmentat Centre docent recaigui en una senyora—respectabilíssima en tots conceptes—però no catalana.

Veuriem amb gust, i amb nosaltres tot el Poble gironí, una reparació a això que denunciem, tota vegada que representa un atemptat de lesa pàtria.

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

Els millors productes medicinals :: TOTS ELLS D'ORIGEN Unics de propietats terapèutiques garantides

Plaça de les Castanyes : GIRONA : Telèf. 144

FARMACIA RIBAS

Casa Escatllar

Aparells de Radio

“ FADA ”

Ferreteria i bateria de Cuina :: Objectes per a regals :: Loça Sanitària

Rambla Llibertat, 28—Mercaders, 6-7

CAFE S

CORNELLA

SUCRES EMPAQUETATS

TELEFON. 321 GIRONA

ORQUESTINA NEW-JAZZ-BABY

PRIMERA CATEGORIA

ORIGINAL I MODERN REPERTORI. BALLABLES NACIONALS I ESTRANGERS

Per a Contractes. CELS FERRER C. St. Feliu, 19 GIRONA

Esport

Girona-Múrcia

Bon equip el Múrcia i un excel·lent conjunt, del que no sobressurt cap dels seus jugadors ja que més que per lluíment personal, juguen per l'equip.

Encara que mermat per no actuar algun dels seus titulars, el seu joc fou superior al del «Girona», que no tingué precisament una bona actuació, principalment la davantera, que en cap moment arribà a entendre's.

Individualment, potser el «Girona» estigué superior, però en el joc de conjunt el «Múrcia» superà netament al nostre equip, i mercès al seu ràpid joc dominà en bastants moments.

El seu porter (segons ens han dit, és el suplent) evidencià una gran agilitat i un bon blocatge. En el joc alt és difícil batre'l. La defensa discreta; Griera en el seu lloc circumstancial es defensà. Bona la mitja amb un eix, Palahí, excel·lent. De la davantera sobressurt l'interior esquerra, Roig, i els extrems, molt ràpids. El pre-seleccionat, Sornichero, semblà reservar-se en vistes al partit del dimecres.

Dels nostres, bé lborra, regular la defensa, brillant més Farró que Bussot. Fou la millor línia del «Girona». Els mitjos seguiren en ordre de mèrits a la defensa. El més fluix fou Tries. L'actuació de l'Abad fou quelcom millor que la dels últims partits jugats.

De la davantera, en Flavià que forní una bona actuació a la primera part, a la segona va decaure. En Balmanya tingué coses dolentes i d'altres no tant, i fou el millor de la línia. En Serra no va convèncer, essent la seva tasca nul·la amb el cap. En Bernis tingué una actuació desastrosa i ens va semblar que amb prou feines pel reserva serveix. En Pasqual amb un interior de la talla d'en Bernis, poca cosa podia fer. Al començar el partit els capitans dels dos equips van canviar-se uns bonics banderins, i la senyoreta Prunés va tirar el kik-off, essent carinyosament aplaudida.

Còrner

Teatres i Cinemes

Tingué lloc fa uns dies a Madrid la presa de possessió dels estudis de C. E. A. per elements tècnics de Ibèrica Films S. A. per tal de portar al llenç la prestigiosa obra del plorat mestre Amadeu Vives "Doña Francisquita".

A l'esmentat acte hi assistí el canceller de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

La setmana passada triomfà plenament en el gènere líric, en el gran teatre del Liceu la gentil coneguda gironina Srta. Rosa More. Estem joiosos de saber que dintre breu temps podrem admirar el seu art a un coliseu de la nostra ciutat. No han pogut assegurar-nos si "Rigoletto" seria l'obra escollida.

Anirem cercant dades, ja les facilitarem. De totes passades celebrem cordialment l'èxit de la nostra ciutadana.

La darrera setmana tornà actuar a Girona i en el Teatre Albèniz la companyia argentina de comèdia Rivera-De Rosas, posant en escena "Don Inmenso" i "Un hombre peligrroso".

El públic que assistí a dites funcions en sortí satisfet.

Contra les injustícies una valla: el poble.

Des de les passades eleccions municipals la premsa dretana, monàrquica i reaccionària ha vingut explicant una sèrie de fets truculents que sols han existit en la seva imaginació. Però no sols per mitjà de la premsa actuen i falsegen la veritat.

Onze correligionaris nostres d'entre totes les comarques de Girona són a la presó d'aquesta ciutat en virtut de les denúncies d'elements dretans després d'haver-los requerit perquè ingressessin algun d'ells al seu Partit

dient-los que res els hi passaria. Un sol pistolero dels molts que va enviar la Lliga el passat 14 de gener està empresonat. Cap dels que varen amenaçar amb pistoles, que varen coaccionar als seus masovers perquè votessin determinada candidatura sota l'amenaça de prendre'ls-hi les terres que menen, cap de les damiselles que varen negar l'exercici de la caritat a pobres desemparats si no donaven el seu vot a la candidatura de barreja catalano-feixista són al lloc que ocupen els nostres companys per molt menys causa.

La Justícia, en temps de República a l'estar en mans de gent de dreta és parcial.

Que vagin en compte aquesta gent que si es creuen gaudir d'algun privilegi van equivocats. Contra les seves males arts hi enfrontarem el poble.

imp. ràpida rutila, 5 telèf 257

Caldereria i Calefacció Central

FUMISTERIA

Soldadura Autògena i Tall per oxigen
Instal·lació d'Aparells Sanitaris

DE

Pere Valentí Furtet

Calderers, 13 GIRONA

QUEVIURES
PESCA SALADA

B. OLIVERES
Conserves
de tota mena

ABEURADORS, 7. GIRONA

Vida Parlamentària

El treball legislatiu continua...

El treball parlamentari en la Cambra catalana va esdevenint copiós i ferm. Durant la setmana passada s'ha intensificat la discussió i aprovació d'un seguit d'articles referents al Projecte de Llei de Bases de Cooperació. La importància d'aquesta Llei ha deixondit totes les classes comercials de Catalunya, i s'ha posat de manifest com la vida treballadora i activa de casa nostra assistia amb el màxim interès la discussió legislativa del Parlament de Catalunya. La majoria del Parlament conscienta de l'obra que anava estructurant ha recullit totes les suggerències de les classes interessades, i ha donat satisfacció als anhels del petit comerç, que és una pilastra de la constitució econòmica del nostre poble, per tal de que no resultés perjudicat al donar estat legal al desenvolupament de les bases cooperativistes.

En dues sessions va aprovar-se el projecte de Llei d'aigües minero medicinas; baldament sigui una Llei de petita embargadura, té l'importància d'ésser la primera llei de Sanitat que legisla Catalunya, i posa els fonaments jurídics a una indús-

tria que pot tenir a casa nostra una importància econòmica i teraupèutica d'una gran intensitat.

Va lentament, però serenament obrint-se el camí legal el Projecte de Llei d'Arrendaments; en aquesta Llei, com encapalant, per la seva altíssima i transcendental importància, ja que ha de remoure una legislació estratificada a través de la consuetud durant molts segles, el Parlament de Catalunya controla inclús la intenció de les paraules que la basteixen, en donar-se compte de la seva gran transcendència, és dintre el si de la mateixa majoria abans de donar el tó de publicitat de les sessions, on es puleixen els conceptes, es suavitzava la redacció, s'unifiquen criteris, s'analitzen les fórmules conciliatòries i, en fi, es prepara el Projecte per tal de que respongui al criteri d'una majoria liberal i democrata, que no pot contar, actualment, amb una oposició fiscalitzadora que pogués concretar les possibles extralimitacions.

Espanya entera era una presó

Amb les paraules que encapçalem aquestes ratlles contesiava el diputat comunista Dr. Bolívar una interrupció que li feia el monàrquic i baladrer Fuentes Pila, quan aquell, en intervenir en la discussió incidental presentada pels monàrquics demanant l'admissió de Calvo Sotelo, digué que els comunistes i en general cap dels treballadors espanyols, no podien oblidar els anys vergonyosos de la Dictadura.

Fuentes Pila interrompé al diputat comunista dient que aleshores no hi havia tanta gent a la presó com ara. I el Dr. Bolívar, amb gran encert, li contestà que Espanya entera era una presó.

Però al que a nosaltres ens interessa recollir d'aquella sessió, és la posició de la Lliga Catalana, segons les manifestacions del seu il·lustre prohom Sr. Rahola. Ningú com com ells—digué—havia combatut la Dictadura i els seus homes; però ara creuen que s'ha de donar satisfacció al cos electoral (?), fent que Calvo Sotelo ocupi el seu escó al Parlament.

Espanya entera era una presó, deia el Dr. Bolívar. Catalunya n'era la cel·la del màxim rigor, diem nosaltres. Però això a la Lliga poc els importa.

La Dictadura perseguí l'esperit de Catalunya, i la Lliga no l'ha encarnat mai l'esperit del nostre poble. No és d'estranyar, doncs, que hagin oblidat un greuge que no han sofert.

La llibertat del nostre poble fou la plataforma que permeté a la Lliga merèixer la confiança de la major

part dels catalans durant molts anys, i els seus homes la traïen de la manera més vil.

Amb el nom sagrat de Catalunya, no es proposaven altra cosa, aleshores, que la defensa de particulars interessos. L'esforç desesperat que han realitzat en les darreres eleccions, posant en joc tots els recursos—i en tenen molts—persegua la mateixa finalitat.

No havent pogut aconseguir els seus propòsits, res té d'estrany que, despitats, folls, vessant verí per tot arreu, es retirin del Parlament Català, que a Madrid cerquin aliances amb els enemics de l'Autonomia i que emparin els homes de la Dictadura.

Vist que el Sr. Cambó ha perdut la veu—fora de la bossa ja no li quedava res més per perdre—, i que algun dels prohoms de segona fila queden tan malament posant els adverbis en llocs inadequats que els obliga a demanar perdó al Govern per la manca d'experiència parlamentària,—nosaltres en diríem falta de coneixements gramaticals—creiem que podrien molt bé allistar-se a les files de Gil Robles. Fet i fet, poca és la diferència que els separa. Els uns fan grans bocades d'amor a Espanya i els altres el mateix amb relació a Catalunya. A uns i altres els importa ben poc la República. I si no són una Espanya i una Catalunya sota el seu domini, abans que imperi l'esquerrisme, que s'enfonsi Espanya i que s'enfonsi Catalunya! Aquesta és la seva posició.

JOSEP MASCORT

ESMOLAMENT DE NAVALLES A LA PERFECCIO

Vendes de tota classe d'articles propis per Barberia :: Ganiveteria fina :: Gran assortit en Perfumeria.

Josep Serra

ARGENTERIA, 10
GIRONA

J. Balaguer i tort
ADVOCAT

progrés, 12-1.er-1.^a
teléfon. núm. 153

GIRONA

EXPRES - BAR

Situat a la Rambla-GIRONA-Teléf. 119

Begudes de les millors marques - Ressonons econòmics

OBERT NIT IDIA
Del 1.er d'Octubre al 30 d'Abril,
temporada de marisc

Ostres - Percebes - Almejes - Gambes
— rebudes diàriament a les 5 de la tarda —